

ΣΤΗΝ ΚΑΠΝΙΚΑΡΕΑ

Ἄγία ἐκκλησιά μου, 'ποῦ πετιέσαι
Σὰν ἄξεστο παλοῦκι μέσ' στὴ μέση,
'Ποῦ μόνο ὡς ἀντίκα προσκυνιέσαι
Καὶ ἄδικα μᾶς πιάνεις τόση θέσι,

Ἄγία ἐκκλησιά μου, 'ποῦ γιὰ σένα
'Ο κόσμος ὅλος ἔγιν' ἀνω κάτω
Καὶ ὅλοι μας τὰ ἔχουμε χαμένα
Καὶ λέει ὁ καθένας τὰ 'δικά του,

Ἄγία ἐκκλησιά, τὸν Δῆμαρχό μας
'Ολόχρυσο στὸν φέρονουμε γιὰ τάμα
Μονάχα ἀν' ἀκούσης τὸν κάλυό μας
Καὶ κάμης τὸ μικροῦλι τοῦτο θᾶμμα :

— Ἐκεῖ 'ποῦ οἱ μαστόροι προσπαθοῦνε
Νὰ βγάλουνε τὰ βᾶσι σου στὰ πόδια,
Οἱ τοῖχοί σου μὲ μᾶς νὰ κλονισθοῦνε
Κ' ἐρείπιο νὰ γένης σέ μιὰν ὥρα!

Ἔτσι καὶ σὺ θὰ γένης βοηθός μας
Νὰ φύγη ἀπ' τὴ μέσ' ἡ ἀσχυρία,
Κ' ἐμεῖς, ὅπου μᾶς βγαίκε ὁ Θεός μας,
Γλυτόνουμι' ἀπ' αὐτὴ τὴ φασαρία!

Δὸν μὲι χῶτο

Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἐπειδὴ αἱ ἐπάρχουσαι πενήτηντα καὶ ἑπτὰ ἐπιτροπαὶ δὲν ἐκρίθησαν ἐπαρκεῖς χάριν τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς πόλεως, χθὲς συνέστη καὶ ἑτέρα ἀπερτιζομένη ἐξ ἐνὸς ἐραπλωματοποιοῦ, ἐνὸς φαρμακοποιοῦ, ἐνὸς ἀρτοποιοῦ καὶ τοῦ ὑποθηκοφύλακος, ὡς προέδρου. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνελθοῦσα χθὲς ἀπεφασίσεν, ὅπως τὸ μέτρον τῆς ἐρυθρᾶς βαφῆς γενικευθῆ καὶ συνεπῶς χρωματισθῶσι κόκκινα ὁ Παρθενῶν, ὁ Ναός τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς καὶ ὅλα τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα.

Ἐκ τῶν δημοσίων ἰδρυμάτων ὑπὲρ τῆς αὐτῆς ἐιδικωτάτης ἐπιτροπῆς ἀπεφασίσθη νὰ βαφθῶσι κόκκινα ἡ Ἀκαδημία μετὰ τῶν τεσσάρων ἀγαλμάτων τῆς, τὸ Δημαρχεῖον καὶ τὰ Ὑπουργεῖα. Διὰ νὰ συμπληρωθῆ δὲ ἡ πρὸς τὰ ἐρυθρὰ τάσις μας — συμφώνως πρὸς τὴν παροιμίαν : ὁ τρελλὸς τὰ κόκκινα — λέγεται, ὅτι προσεκλήθη καὶ ὁ ἐκ Θεσσαλίας βουλευτὴς κ. Πατζίτζς.

Μεγάλως θὰ συντελέσωσιν εἰς ἐξωραϊσμόν τῆς πόλεως καὶ αἱ ἐξῆς ἀποφάσεις τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἄλλη ἐπιτροπὴ. Λοιπὸν ἀπεφασίσθη ὁ κ. Μιστριώτης νὰ βάλῃ τὰ ὑποδήματα του, εἰς πρῶν βουλευτῆς τὸν μύστικόν του καὶ ὁ

κ. Λεονάρδος — κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Ψιχῆ — τὴν κόμην του.

Μία ἐκ τῶν ὑποεπιτροπῶν διέταξεν ὁ κ. Ψυχῆς νὰ καθαρῶσιν τὴν γλῶσσαν του καὶ ὁ «Σύλλογος» τὰ γραφεῖα του. Τὸ τελευταῖον μέτρον ἐκρίθη ἐπὶ πένταχτες καὶ λόγῳ ὑγείας τῆς πόλεως.

Ἦτο καιρὸς πλέον καὶ ὁ τύπος νὰ φανῆ εὐπρόσωπος κατὰ τὰς ἐορτάς.

Λοιπὸν ἀπεφασίσθη, ὅπως οἱ κ.κ. δημοσιογράφοι περιφράξουν τὴν γλῶσσαν των.

Ἀξενόμα

ΕΦΕΔΡΕΙΑ

Ἐμπρὸς ἡ ἐφεδρεία . . . εἰς τ' ἄρματα καὶ πάλι . . . καθένας μπαρμπατσόνη τὸ ξισοῦ του ἄς βάλῃ.
Ἐμπρὸς ἡ ἐφεδρεία . . . ἄς ἔμθῃ 'ς τὴ σειρά . . . μὰ δὲν θὰ παλεμήσῃ καὶ τούτῃ τὴ φορά . . .

Ἐμπρὸς ἡ ἐφεδρεία . . . κανένας σας μὴ φρίτῃ . . . δὲν ἔχομε πολέμους, δὲν θὰ σταλῇ 'ς τὴν Κρήτη, καὶ οὔτε θὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸν Σακῆ Πατσᾶ . . . εἰρηρικὸ ἀγέρι 'ς τὸν τόπο μας φουᾶ.

Πρῶτα τραβοῦν αἱ σχέσεις τῆς γείτονος Τουρκίας, καὶ ἂν προσκαλοῦμεν τώρα τὰς δύο ἡλικίας, ἀλλὰ σκεφθῆτε, ὅτι 'ς τὴν γῆν τῶν Ἀθηνῶν πατεῖ ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν φίλων Γερμανῶν.

Δὲν θὰ βροντήσουν πάλι τσαπράζια καὶ μηλιόγια καὶ οὔτε νταβατοῦρι θὰ γίνῃ δυνατὸ, μὰ θέλομε μονάχα καμπόσα μπαρμπατσόγια γιὰ νὰ ἴδῃ κι' ἐκεῖνος πῶς ἔχομε στρατό.

Ἐμπρὸς ἡ ἐφεδρεία . . . ἡ σάλπιγξ ἄς ἰχῆ . . . φέρτε, παρουσιάστε, τὸ βῆμά σας ταχύ. ὁ Αὐτοκράτωρ βλέπει μὲ μάτια σάν γαρίδα καὶ τῶν κλεινῶν Ἑλλήνων θαυμάζει τὴν καρδιά.

Κυττάζει τοὺς ἐφέδρους καὶ τοὺς λιμοκοντόρους καὶ τῆς φακῆς στρατάρχας καὶ ἄλλους ἀνωτέρους, καὶ δίνει πέντε μούντζαις εἰς τοὺς θεωρακοφόρους, εἰς ὅλους τοὺς Ὀυστάρους καὶ εἰς τοὺς Γρεναδιέρους.

Ἐμπρὸς ἡ ἐφεδρεία . . . εἰς τ' ἄρματα καὶ πάλι . . . εἰς τὴ γραμμὴ καθένας βεργόλιγνος λεβέντης, νὰ τὸν ἴδωὺν Μονάρχαι καὶ Βασιλεῖς μεγάλοι καὶ ὁ Ἐρδέρτο: Βίσμαρκ καὶ ὁ Μουὴρ ἐφέντης.

Ζουρτ